Τιμαὶ Συνδρομῆς
Ἐτήσια δρ. 10 ‖ Ἑξάμηνος δρ. 5
ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
Τηλεγραφική Διεύθυνσις: "ΣΚΡΙΠ.. Ἀθῆναι
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 5.

ΣΚΡΙΠ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ

Τιμαὶ Διαφημίσεων
Γραμμὴ.... Δρ. 20 ‖ Ἐπάγγελμα δρ. 10
ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

ΑΘΗΝΑΙ, Τετάρτη 14 Νοεμβρίου 1901 | Γραφεῖα: Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. 120 | ΕΤΟΣ Ζ'. — Περίοδος Β'. — Ἀριθ. 2245

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

Ὁ τόπος αὐτὸς ἔχει εἰκογενειακὴν τιμήν· ἰδοὺ ποίαν ἀλήθειαν ἐστερίωτε τὸ σιμαιφόρον ἐπεισόδιον τῆς προχθεσινῆς νυκτός. Οἱ ἠθικώτεροι καὶ οἱ λογικώτεροι μεταξὺ ἡμῶν δὲν ἀμφιβαλλόμεν ποτε περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης· διότι ἐγνωρίζομεν καλῶς πόσον ὁ Ἕλλην εἶνε συνδεδεμένος πρὸς τὰς παραδόσεις καὶ τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου. Ἀλλ' ὑπῆρξαν ἀτυχῶς καὶ ἄνθρωποι, οἵτινες παρεγνώρισαν τὰ πράγματα. Μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ψευδοπολιτισμοῦ, μὲ τὰς εἰκτρὰς ἀπομιμήσεις ἄλλων κοινωνιῶν, μὲ τὴν μεταμόρφωσι, τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἡ χώρα πρὸ εἰκοσαετίας, ἐπίστευσαν, ὅτι πᾶς δεσμὸς πρὸς τὸ παρελθὸν ἐκόπη καὶ ἡ Ἑλληνικὴ τιμὴ ἐφυγαδεύθη διὰ παντός. Δὲν εἶνε τὸ πρῶτον, οὔτε τὸ θορυβωδέστερον ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς παρεξηγήσεως τὸ τραγικὸν ἐπεισόδιον τῆς προχθές. Ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία ἰδίως καθ' ἑκάστην σχεδὸν συνταράσσεται ἀπὸ παρομοίους ἠθικοὺς κλονισμούς, ξίφη διασταυροῦνται εἰς τὰ πεδία τῆς τιμῆς, σκάνδαλα μυστικὰ ἐκτυλίσσονται, ἄνδρες συντρίβονται ὑπὸ τὸ δολοφόνον κτύπημα ἑνὸς ἀποκαλυπτομένου οἴσχους. Ἀλλὰ τὸ ἐπεισόδιον τῆς προπαρελθούσης νυκτὸς εἶνε ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν περισσότερον ἀξιοθρήνητον, διότι ἀποκαλύπτει ὅτι περὶ τῆς οἰκογενειακῆς ἡμῶν τιμῆς ἔχουσι τὴν χειρίστην ἰδέαν ἀκριβῶς ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ἐκλεκτοτέρους ὁ τόπος. Ἀληθῶς πρέπει νὰ θρηνήσῃ τις διὰ τὰ συμβάντα, νὰ θρηνήσῃ κυρίως διὰ τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες τὰ προεκάλεσαν. Ὁ ἔσχατος τῶν Ἑλλήνων ἀχθοφόρων ἔχει ἰδέαν τῆς τιμῆς τῆς οἰκογενείας, διότι καὶ ὁσάκις μεταβαίνει νὰ τὴν προσβάλῃ ὁπλίζεται μέχρις ὀδόντων, γνωρίζων ποίαν ἱερότητα μέλλει νὰ κηλιδώσῃ. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἔλειπεν ἀπὸ τὸν ἀχθοφόρον, ἀπὸ τὸν ἀπαίδευτον, ἀπὸ τὸν ἀμόρφωτον τὸ αἴσθημα τοῦτο, οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ γογγύσῃ καὶ νὰ διαμαρτυρηθῇ. Αἱ ἠθικαὶ ἀρχαὶ δὲν εἶνε πάντοτε συμφυεῖς μὲ τὸν ἄνθρωπον, ὑπάρχουσι δὲ φύσεις, τὰς ὁποίας δὲν δεσμεύει οὐδεμία ἠθικὴ καὶ οὐδὲν ὑψηλὸν αἴσθημα. Διὰ τὸν ἀνεκτυγμένον ὅμως, διὰ τὸν ἐπιστήμονα διὰ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἔθνους διαφέρει πολὺ τὸ πρᾶγμα. Αὐτὸς ἐμορφώθη διὰ νὰ καθοδηγήσῃ ἄλλους, ἀνεπτύχθη διὰ νὰ εἶνε ὑπέρτερος ἄλλων, ἐθεωρήθη ἐκλεκτὸς ὑπὸ τῶν πολλῶν διὰ νὰ παραδειγματίσῃ τοὺς πολλούς. Ἂς ἔλθουν σήμερον οἱ πολλοὶ οὗτοι νὰ ἀντλήσουν σωτήρια παραδείγματα ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπόν των, τοῦ ὁποίου ἐξερρίζωσε τὸν μύστακα ἡ ὑβρισθεῖσα χεὶρ τοῦ ἀδελφοῦ ἐν μέσῳ πλήθους μὲ ἐκπεπληγμένους τοὺς ὀφθαλμούς. Εἰ ἐξιοθρήνητον τὸ γεγονὸς, ἀλλὰ καὶ παρήγορον ἐνταυτῷ. Διότι δίδει τὸ περιφανὲς μάθημα τῆς ἠθικῆς τοῦ τόπου εἰς ἐκείνους, οἵτινες παρεγνώρισαν αὐτὴν, θελήσαντες νὰ μεταγγίσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν βόρβορον τὸν κυλιόμενον εἰς τὰ βουλεβάρτα τῶν Εὐρωπαϊκῶν μεγαλουπόλεων. Ἐδῶ πρωτίστως ἡ χώρα ἡμῶν εἶνε χώρα ἐκλεκτῶν ἠθῶν. Ὅσον καὶ ἂν τὴν παρουσιάζῃ διεφθαρμένην ἡ ξενικὴ μίμησις, εἰς τὸ βάθος ὑπάρχει πάντοτε τὸ ἅγιον αἴσθημα τῆς ἀσκήσεως καὶ ἀμολύντου οἰκογενείας. Τὴν ἀλήθειαν βεβαίως αὐτὴν δὲν τὴν κατενόησαν πάντες· εἶνε δὲ λυπηρὸν, ὅτι δὲν τὴν κατενόησαν ἐκεῖνοι οἱ μαμόθρεπτοι Δὸν-Ζουάν, οἱ ὁποῖοι περιῆλθον τὴν Δύσιν καὶ ἐζήτησαν νὰ μεταφέρουν ἐντοῦθα μίαν μεγάλην αὐτῆς κοινωνικὴν κληγήν. Τίς ἦτο ὁ προκαλέσας τὰ προχθεσινὰ αἱματηρὰ σκάνδαλα; Εἰς βουλευτὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐκ τῶν μορφωθέντων καὶ ἀπτυχθέντων ἀλλαχοῦ. Ὅτα ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του καθήκον ἐθεώρησε νὰ ζητῇ κατὰ τετραετίαν τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν του καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν. Διὰ τοῦ μέσου τούτου εἰσῆλθεν εἰς πλείστας οἰκογενείας, ἐξέθεσε κολλὰ ὀνόματα, ἔσυρεν εἰς τὰς ὁδοὺς τὴν ὑπόληψιν δεκάδος ἁγνῶν παρθένων, προεκάλεσε θόρυβον, σκηνάς, ἐπεισόδια. Ἡ τελευταία περιπέτειά του ἐλπίζομεν νὰ σωφρονίσῃ ἤδη αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους ὁμοίους του. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι μὲ ἕνα νεκρὸν ἐπὶ πλέον ἐστολίσθη τὸ θυσιαστήριον τῆς οἰκογενειακῆς Ἑλληνικῆς τιμῆς· ἀλλὰ τὸ προχθεσινὸν θῦμα θὰ δώσῃ εἰς πάντας νὰ ἐννοήσουν ὅτι ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουν ἠθικαὶ ἀρχαὶ, ἀκλόνητοι καὶ ἀδιάσειστοι, ἀρχαὶ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ σέβωνται ὅλοι, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν τὰς αἰσθάνονται ἐντὸς αὐτῶν.

ΜΙΑ ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ

Τὸ «Σκρὶπ» εἶχε χθὲς τὴν εὐτυχίαν νὰ φιλοξενήσῃ εἰς τὰς στήλας αὐτοῦ μίαν ἀγόρευσιν τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ κ. Εὐταξίου, ἡ ὁποία βεβαίως θ' ἀνεγνώσθη ἀπλήστως ὑπὸ τοῦ κοινοῦ. Ἡ ἀγόρευσις αὕτη ἀπετέλει πράγματι τὴν μόνην ἐπιστημονικὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀναφυέντος ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος καὶ τὴν μόνην σοβαρὰν μελέτην ἐπ' αὐτοῦ. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὸ τελευταῖον ἑκατονταετηρίδα ἠκούσθησαν γνῶμαι πολλαὶ καθηγητῶν καὶ φιλοσόφων καὶ θεολόγων ἐπὶ τῆς μεταφράσεως τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Εὐαγγελίου. Ἀλλ' ὁ κ. Εὐταξίας διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του ἔθεσε τὸ ζήτημα ἐκεῖ ὅπου ἔπρεπεν. Οὐχὶ χάριν δημοκοπίας ἢ τῆς προσελκύσεως ὑψηλῆς εὐνοίας, ἀλλὰ χάριν τῆς ἀληθείας τῆς ἐπιστημονικῆς ὡμίλησεν ὁ ἐκ Λοκρίδος πολιτευτὴς καὶ ὡμίλησεν εἰδικώτερον καὶ εὐχρινέστερον καὶ ἀναλυτικώτερον παντὸς ἄλλου. Ἡ ἀγόρευσίς του εἶνε ἀληθὴς καὶ σοβαρὰ μελέτη γενικῶς περὶ τῶν μεταφράσεων τῶν γραφῶν, ἰδίως δὲ περὶ τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου, ἥτις τόσον συνεκίνησε τὴν κοινὴν γνώμην. Καὶ ὡς τοιαύτη δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Εὐταξίου ἔθεσε τέρμα εἰς πᾶσαν συζήτησιν καὶ πᾶσαν ἀμφιβολίαν, πείσασα καὶ τοὺς μᾶλλον δυσπίστους, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως οὔτε μεταφράζεται, οὔτε πρέπει νὰ μεταφρασθῇ ποτέ.

ΓΝΩΜΗ ΕΙΔΙΚΟΥ

Ἡ πλάνη, εἰς ἣν περιέκεσαν οἱ πολλοὶ, καὶ δὴ «ἐπίσημῳ περιβολῇ» εἰς τὸ ζήτημα τὸ «περὶ μεταφράσεως τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου» μᾶς παρορμᾷ, ἵνα γράψωμεν καὶ δώσωμεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν γνώμην μας περὶ τοῦ προβαλλομένου νῦν εἰς τὸ μέσον ζητήματος «τοῦ ἀφορισμοῦ», ὑπὲρ οὗ ἐπιμένουσιν ἰδίᾳ, ὡς λέγεται, οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ οἱ μὴ φαινόμενοι προτρέποντες αὐτοὺς εἰς αὐτό.

Λέγομεν λοιπὸν ἀπεριφράστως ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, «ἀφορισμὸς» κατ' οὐδένα τρόπον δύναται νὰ ἐκδοθῇ, ἢ ἐκδιδόμενος δύναται νομίμως νὰ στηριχθῇ.

Ἀφορισμὸς εἶνε ἡ προσωρινὴ ἢ διαρκὴς ἀποκοπὴ ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ αἱρετικοῦ, ὅστις ἐν ἐπιγνώσει ὑποπτεύει τι κακοδοξίαν, καὶ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἅπαξ ἤδη νουθετηθείς, ἐπιμένει ἔτι ἐν τῇ παρεκκλίσει τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ἀληθείας «Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ». Εὐνόητον λοιπὸν ὅτι ὁ τοιοῦτος αἱρετικὸς πρὶν ἢ καταδικασθῇ, δέον ν' ἀνακριθῇ δεόντως, ὥστε νὰ καταστεθῇ ἐναργὲς, ὅτι ἡ παραδιδασκαλία αὐτοῦ προέρχεται ἐκ προθέσεως, καὶ οὐχὶ ἐξ ἀγνοίας ἢ πλάνης αὐτοῦ.

Ἵνα λοιπὸν ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἐκδοθῇ ἀφορισμὸς, δέον ἐκ τῶν προτέρων νὰ καθορισθῶσι τὰ κρίσιμα ταῦτα:

α) Ἐὰν ὁ μεταφραστὴς διέστρεψε τὴν ἔννοιαν τοῦ ἱεροῦ κειμένου.

β) Ἐὰν τὴν διέστρεψεν ἐκ προθέσεως καὶ οὐχὶ ἐξ ἀγνοίας ἢ πλάνης.

Καὶ γ) Ἐὰν νουθετηθεὶς ἐκκλησιαστικῶς ἄκρως καὶ δὶς, ἐπιμένει ἔτι εἰς τὴν κακοδοξίαν.

Εἶνε λοιπὸν πλέον ἢ φανερὸν, ὅτι ἐλλειπόντων τῶν ὅρων τούτων, ὁ ἀφορισμὸς καὶ τὴν τοῦ Πάλλη μετάφρασιν καὶ τὴν φερομένην δηθὲν ὡς ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, ὁ ἀφορισμὸς οὐδεμίαν ἔχει χώραν.

Ἀλλὰ θὰ εἴπῃ τις, ἂς ἀφορισθῶσι μόνον οἱ ἀναγιγώσκοντες αὐτὰς τὰς μεταφράσεις. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο εἶνε ἀδύνατον καὶ ἀπαράδεκτον. Διότι ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ μετάφρασις διέστρεψεν ἐν ἐπιγνώσει τὰς ἐννοίας καὶ ἠλλοίωσε τὸ ἱερὸν κείμενον, ἡ προκήρυξις ἀφορισμοῦ κατὰ πάντας ἀναγιγώσκοντος αὐτὴν, καὶ δὴ μετὰ προηγουμένην ἀπαγόρευσιν, δὲν ἔχει βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας νὰ στηριχθῇ. Παραλείπομεν νὰ εἴκωμεν, ὅτι ἕνεκα τῆς κλήρους ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως σήμερον, μόνον ἡ δι' ἀθεμίτων μέσων μετάδοσις τῶν κακοδοξιῶν δύναται νὰ καταδιωχθῇ ἐκκλησιαστικῶς καὶ πολιτικῶς.

Τὸ μόνον ὀρθὸν ἐν τῷ προκειμένῳ ζητήματι εἶνε νὰ συντηθῇ εἰς τοὺς πιστοὺς, ἵνα ἀπέχωσιν ἀκρ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἀγνοίων μεταφράσεων διότι οὐδαμοῦ πιστοὶ καὶ ἀλογιζόμενοι κρυφαγωγοῦσι τὴν χάριν καὶ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ πρωτοτύπου, καὶ καταρρίπτουσιν ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει τὸ ἱερὸν κείμενον.

Ἐκκλησιαστής.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΛΟΗΝΑΙΟΥ

Ἠρώτησα κάποιον εἰρηνικὸν ἄνθρωπον πῶς ἦτο αὐτὸ τὸ ἑκατόκτον καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν μέσην του πιστόλι. Διὰ τὰς ταραχὰς μήπως;

—Ὄχι, μοῦ ἀπήντησε, διότι δὲν λαμβάνω μέρος εἰς κομμίαν ταραχήν. Τὸ βάζω μήπως τύχῃ καὶ συναντηθῶ μὲ τοὺς ἐχθρούς μου.

—Τώρα τοὺς ἀπέκτησες τοὺς ἐχθρούς;

—Ὄχι τοὺς ἔχω πρὸ πολλοῦ.

—Καὶ διατί μόνον τώρα ἐσκέφθης νὰ ὁπλισθῇς;

—«Διότι φοβοῦμαι τὴν ἐπιδημίαν, φίλε μου. Οἱ πιστολισμοὶ εἶνε ὅπως τὰ μικρόβια· Ὁ ἕνας γεννᾷ τὸν ἄλλον. Ἡ ἀτμοσφαῖρα βλέπεις εἶνε γεμάτη πυρίτιδα. Μέσα εἰς τὴν ὑπόξυνον ὁσμὴν τοῦ μπαρουτιοῦ, ἀφοῦ παρῆλθε τὸ ζήτημα τοῦ Εὐαγγελίου, ἐνθυμεῖται κανεὶς τὰ ἀτομικά του ζητήματα, τὸν ἐχθρὸν ποῦ ἔχει, τὸν ἄνθρωπον μὲ τὸν ὁποῖον ἄλλοτε ἀντήλλαξε λόγους, τὴν σπίθαν τοῦ πάθους ἡ ὁποία δὲν εἶχε σβύσει κάτω ἀπὸ τὴν στάκτην. Τὸ περιβάλλον, βλέπεις, αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἶνε τόσον πιστολιστικὸν, ὥστε ἕνας πυροβολισμὸς καὶ τὸ ἐπίλωμα ἑνὸς ἀνθρώπου εἰς τὸν δρόμον διὰ λόγους ἀσχέτους πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον δὲν μᾶς κάμνουν ἐντύπωσιν. Μᾶς φαίνονται ὡς συνέχεια τῶν ταραχῶν.»

Καὶ ἐξεδίπλωσε τὴν ἐφημερίδα διὰ νὰ διαβάσῃ τὰς λεπτομερείας τοῦ προχθεσινοῦ νυκτερινοῦ δράματος.

Ὁ ἄ.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΗΧΩ ΤΩΝ ΤΑΡΑΧΩΝ.—ΟΙ ΠΑΛΛΗΚΑΡΑΔΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ.—Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.—Ο ΑΣΤΥΦΥΛΑΞ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΓΟΛΕΜΟΝΟ.—Η ΔΡΑΓΑ.

Καὶ ἡ στήλη αὐτὴ τοῦ «Σκρὶπ» εἶνε θῦμα τῶν ταραχῶν. Ἐπὶ πέντε σχεδὸν ἡμέρας τὴν ἐπαύσαμεν διὰ νὰ μὴ παρουσιάσῃ ἀντίθεσιν μὲ τὰ γεγονότα. Ἤδη ὅμως εἶνε καιρὸς νὰ τὴν ἐπαναφέρωμεν, διότι ἡ παῦσίς της ἐθεωρήθη ἄδικος, γνωστοῦ ὄντος, ὅτι ἡ στήλη αὐτὴ τοῦ «Σκρὶπ» δὲν εἶνε ὁ Μητροπολίτης διὰ νὰ παυθῇ.

*

Ἄλλωστε πολλὰ γεγονότα τῶν ταραχῶν εἶνε τοιαῦτα, ὥστε νὰ γελᾷ κανεὶς ἰσοβίως. Λόγου χάριν ἡ ἐμφάνισις τῶν μυριάδων ἡρώων, οἱ ὁποῖοι εἶδον τρία πτώματα νὰ πίπτουν ἐμπρός των. Οἱ γνωρίζοντες τοὺς ἥρωας αὐτοὺς πρέπει νὰ συμπεράνουν ὅτι τὰ πτώματα τῶν θυμάτων δὲν ἔπεσαν κατὰ γῆς ἀλλ' ἔτρεχον! Διότι ἄλλως πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ τὰ ἴδουν οἱ ἥρωες πρὸ τῶν ποδῶν των, οἱ ὁποῖοι ἐπίσης ἔτρεχον;

*

Ἐκτὸς τῶν ἡρώων αὐτῶν τῶν παντοχοῦ παρόντων ἔχομεν καὶ ἄλλην ἰδέαν τῶν θυμάτων τῆς πίστεως. Μερικοὶ οἱ ὁποῖοι παρευρέθησαν εἰς τὰς ταραχὰς καὶ ἀπὸ τὸν πολὺν συνωστισμὸν ἔπεσαν κάτω, διότι τοὺς ἔσκρωξαν οἱ ἄλλοι, σᾶς λέγουν ὅτι ἔπεσαν ὑπὲρ τῆς πίστεως! Πολὺ ἀποροῦμεν πῶς δὲν ἐπιλαμβάνεται τῆς εὐκαιρίας καὶ ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα. Νὰ φωνάξῃ καὶ ἡ Πιστωτικὴ ὅτι ἔπεσε θῦμα τῆς τραπεζιτικῆς πίστεως!

*

Ἀγνοοῦμεν ποῖος εἶνε ὁ ἀριθμὸς τῶν ψευτομαρτύρων τούτων. Ἐὰν ὅμως οἱ ψευτομάρτυρες ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ εἰς 200,000, τότε τὰ ἀπόκεντρα κεφαλέα κατηνάλωσαν κατὰ τὸ διάστημα τῶν ταραχῶν 200,000 καφέδες τοὺς ὁποίους ἔπιον ἠτύχως οἱ ἀνωτέρω. Δικαίως λοιπὸν κάποιος ψευδὴς μᾶς ἔλεγε χθὲς εἰς τὸ γραφεῖόν μας ὅτι ἡ κατάστασις εἶνε κρίθεμος!

*

Ἡ ἐγκατάστασις τῆς νέας Κυβερνήσεως τοῦ κ. Ζαΐμη ἦτο ἐντελῶς ἔκτροπος. Οἱ Ὑπουργοὶ ἔκαμαν λάθος εἰς τὴν ἐγκατάστασιν. Ὁ νέος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν λόγου χάριν ἐγκατεστάθη κατὰ λάθος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἐνῷ μετὰ τὰ λεχθέντα περὶ τῆς στάσεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς πρώην Κυβερνήσεως κατὰ τὰς ταραχὰς ἔπρεπε νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

*

Ἐμείναμεν ὑποχρεωμένοι νὰ ἀναγράψωμεν καὶ τὰς μεγάλας ταραχὰς τῶν φράκων κατὰ τὴν τελευταίαν ὑπουργικὴν κρίσιν!

Γνωστὸν εἶνε ὅτι ἡ νέα Κυβέρνησις ἐκλήθη νὰ καθησυχάσῃ τὰ πράγματα, διότι ἐπῆλθε πλέον κόρος.

Ἐκ τῶν φράκων ὅμως, τὰ ὁποῖα ἐξεκενίσθησαν πειθόμεθα περὶ ἄλλου τινός. Δὲν ἐπῆλθε κόρος μόνον, ἀλλὰ καὶ σκόρος!

*

Μερικοὶ ἐπίδοξοι ὑπουργοί, οἱ ὁποῖοι εἶδον εἰς τοιαύτην κατάστασιν τὰ φράκα των, ἐδανείσθησαν τὸ φράκον τοῦ θείου των, κατὰ τὴν σύνταξιν. Μόνον ὁ κ. Ζαΐμης, ἔξυπνος ἄνθρωπος δὲν ὑπέπεσεν εἰς τοιοῦτον λάθος.

Ἂν ἐδανείζετο αὐτὸς τὸ φράκο τοῦ θείου του ὁ κ. Δηλιγιάννης θὰ ἦτο σήμερον εἰς τὰ πράγματα!

*

Ἀλησμόνητος θὰ μείνῃ ἡ σκηνὴ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Περὶ τοὺς 100 ἄνθρωποι ἀπολιθώθησαν ἐν ξενοδοχείῳ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ζητοῦντες τὸν κακοῦργον ἀστυφύλακα ὁ ὁποῖος ἐκρύπτετο μέσα. Ἀγνοοῦμεν τί ἐζήτει ἐκεῖ μέσα ὁ ἀστυφύλαξ, ἐκτὸς ἂν τὸν ἐκάλεσεν ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐστιατορίου διὰ νὰ βράσῃ τὰ αὐγὰ ἢ νὰ διέρῃ τὸ αὐγολέμονο τῆς σούπας.

*

Ἐν τούτοις οἱ πολῖται δὲν τὸν ἐζήτουν ἀλλοῦ πουθενά, παρὰ μόνον εἰς τὰ ξενοδοχεῖα. Ἴδοὺ δὲ πῶς τὸ μέρος τῆς κουζίνας Ἐκεῖ ἐκάθητο ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ ἐνέμενον Εἰς τὸ τέλος ἐτράπησαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Βαρβακείου, κατὰ συμβουλὴν ἑνὸς ἐξ αὐτῶν εἰπόντος:

— Πᾶμε νὰ τὸν ζητήσωμε καὶ εἰς τὸ οἰκονομικὸν συσσίτιον ποῦ ἔχει φθηνότερα.

*

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Εὐρώπης, ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας Ἀλέξανδρος ἐγρονθοκόπησε τὴν Δράγαν.

Ἴδοὺ ὅτι εὑρέθη ὁ καταζητούμενος ἀστυφύλαξ.

ΞΕΝΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ο ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

ΑΙ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Πλήρης ἔκθεσις τῶν ἐργασιῶν.—Ἀγνωστοι ἀποκαλύψεις περὶ τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.—Ὁ Λαβύρινθος καὶ ὁ Μινώταυρος.—Τί ἦσαν.—Τὸ ἀνάκτορον τοῦ Μίνωος.—Πῶς ἦτο καὶ τί ἀνεκαλύφθησαν εἰς αὐτό.

Ὁ Ἄγγλος ἀρχαιολόγος Ἔβανς, ὁ τελῶν ἀπὸ διετίας περίπου ἀνασκαφὰς ἐν Κρήτῃ, ἐδημοσίευσε πρὸ τινος εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Ἑλληνικῆς σπουδῆς» ἐκτενῆ πλήρη καὶ λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν σπουδαιοτάτων ἐργασιῶν του. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς ἀποσπῶμεν μερικὰς περιεργοτάτας λεπτομερείας ἀφορώσας τὸν ἀρχαῖον Λαβύρινθον τοῦ Μίνωος, περὶ οὗ ἄλλοτε συνοπτικῶς ἔγραψαν αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες. Ἀποκαλύπτονται εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ σοφοῦ ἀρχαιολόγου πράγματα ἀπροσδόκητα καὶ ἀνατρέποντα ὅλας τὰς ἰδέας, τὰς ὁποίας εἴχομεν μέχρι τοῦδε περὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Τὰ τεκμήρια, τὰ ὁποῖα εἶδον τὸ φῶς, ἀποδεικνύουν ἀναμφιβολήτως τὴν ὕπαρξιν παρὰ τοῖς Ἕλλησι, 1400 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, τέχνης ἀπείρως ἀνωτέρας τῆς τέχνης τοῦ ἕκτου καὶ ἑβδόμου μ. Χ. αἰῶνος, τέχνης συγγενοῦς πρὸς τὴν Αἰγυπτιακὴν, ἀλλὰ τῆς ὁποίας ὁ ρυθμὸς, ὁ τύπος οὐδὲν ἔχει τὸ αἰγυπτιακὸν, καὶ ἡ ὁποία ὑπερέχει αὐτῆς κατὰ τὴν ἀτομικότητα καὶ τὴν δύναμιν.

×

Πρόκειται περὶ τοῦ Λαβυρίνθου τῆς μυθολογίας, τὸν ὁποῖον ἐπανεῦρεν ὁ Ἔβανς. Τὸ Μυκηναϊκὸν ἀνάκτορον τῆς πόλεως Κνωσσοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν τοποθεσίαν καθώρισε πρῶτος κατὰ τὸ 1878 ὁ ἡμέτερος ἀρχαιολόγος κ. Καλοκαιρινὸς, καὶ τὸ ὁποῖον ἐξέχωσεν ἤδη ὁ Ἄγγλος, ἀνταποκρίνεται τῷ ὄντι ἐξ ὁλοκλήρου, ὡς ἐκ τῆς πολυπλόκου διαρρυθμίσεως τῶν διαδρόμων του, πρὸς τὴν περιγραφὴν τοῦ Λαβυρίνθου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὁ Βασιλεὺς ὁ ταυροκτόνος εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ὑπηκόων του μὲ τὸν ἐν Κρήτῃ ἀξιοζόμενον ταυροκέφαλον θεὸν, τὸν Μινώταυρον, ἐδέχετο τὰ δῶρα, τὰς ἱκεσίας καὶ τοὺς φόρους τοῦ λαοῦ του.

×

Ἐδρυθὲν περὶ τὸ 1400 π. Χ. ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Μυκηναϊκῆς πόλεως, τὸ ἀνάκτορον οὗτο εἶχε μῆκος ἄνω τῶν 120 μέτρων. Κατὰ ἐκφράσεις ὁ ἀνασκαφεὶς ἀποκαλυφθὲν ἐξ ἀσβεστολίθου καὶ γύψου. Οἱ ἐσωτερικοὶ τοῖχοι ἐσχηματίζοντο ἐκ μακρῶν λίθων ἐμβαπτισμένων εἰς χῶμα, ἐκόσμει δὲ αὐτοὺς μία ἐπαλοιφὴ ἐκ γύψου Ξυλίνη, ὡς καὶ σήμερον, ἦτο ἡ στέγη, τὴν ὁποίαν ὑπεβάσταζον κίονες καὶ δοκοὶ ἐκ τῶν αὐτῶν ὑλικῶν. Ἐκ κίνος λαιψάνου ἀναπαριστωμένου εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ἔβανς συμπαραίνεται ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ ὄψις τοῦ κτιρίου ἦτο ποικιλόχρους, κοσμημένη διὰ κεράμων. Ἡ ἐσωτερικὴ διαρρύθμισις εἶναι λίαν πολύπλοκος. Βλέπει τις ἐναλλὰξ μεγάλας αἰθούσας καὶ πολλὰ μικρὰ καὶ στενὰ δωμάτια συγκοινωνοῦντα μὲ μακροὺς διαδρόμους. Μία ἀπὸ τὰς εὐρυτέρας αἰθούσας, τῆς ὁποίας οἱ τοῖχοι ἐφωδίζοντο εἰς τὴν βάσιν των μὲ λίθινα βάθρα, ἐ μέλῳ τῶν ὁποίων ἐξαίρεται μία μεγάλη ἕδρα ἐκ γύψου, μὲ νῶτον θαυμασίως διακοσμημένον, ἦτο ἡ αἴθουσα τοῦ θρόνου.

×

Εἰς τὸν διάκοσμον τοῦ ἀνακτόρου ἐν ἐμβλημα συχνὰ ἐπιλαμβανόμενον, διπλοῦς πέλεκυς—τὸ σύμβολον τοῦ Διὸς τῶν Κρητῶν — ἐκμαρτυρεῖ τὸν πολιτικὸν καὶ θρησκευτικὸν συγχρόνως προορισμὸν τοῦ ἀνακτόρου. Ἡ παράστασις τοῦ ταύρου κατέχει ὡταύτως μεγάλην θέσιν. Δύναται τις νὰ κρίνῃ, ἐκ τῶν τεμαχίων, τὰ ὁποῖα ἀνευρέθησαν, περὶ τῆς θαυμασίας ἀναπτύξεως, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε φθάσει ἤδη τότε ἡ γλυπτικὴ τέχνη. Τὰ τεμάχια τῶν διαφόρων ζωγραφημάτων, τὰ ὁποῖα ἐξεχώσθησαν εἶνε ἀκόμη περισσότερα κι' ἐκτὸς τοῦ ἀνακτόρου ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τῶν Μυκηνῶν καὶ τῆς Τίρυνθος ἦσαν ἤδη γνωσταὶ μερικαὶ Μυκηναϊκαὶ ζωγραφίαι, ἀλλ' ἄλλαι αὗται εἶνε μηδὲν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἀποκαλυφθέντα ἐκ τῶν ἐν Κνωσσῷ ἀνασκαφῶν. Εἰκόνες μὲ προσωπογραφίας φυσικοῦ μεγέθους, τοποθεσίαι, διάφορα συγκεκριμένα θέματα, νομίζει κανεὶς ὅτι εἶνε χθεσινά.

×

Μεταξὺ τῶν προσωπογραφιῶν, μία ἐκ τῶν τελειοτέρων καὶ τῶν καλλιτέρων διατηρουμένων εἶνε μία εἰκὼν νεαροῦ ἀνδρὸς, ἐν κατόψει, μὲ κατονικὰ καὶ εὔρυθμα χαρακτηριστικὰ, μὲ μαύρους ὀφθαλμοὺς καὶ μαῦρον κόμην βοστρυχωμένην. Τὸ σῶμα του, λεπτότατον ὑπεράνω τῆς ὀσφύος, περιβά

ΣΚΡΙΠ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ **13** ΤΕΤΑΡΤΗ

Σελήνη 17 ἡμερ. — Φιλίππου Ἀποστ.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΟ ΜΟΔΕΛΟ

ΥΠΟ

JEAN RAMEAU

— Μὰ δὲν κουνιέμαι! Νὰ ἰδὲν κουνιέμαι!

Τὰς λέξεις αὐτὰς ἔλεγε τὸ πρότυπον ἡ Ἰλόνα, μία νέα ροδοκόκκινη καὶ παχυλή, ἡ ὁποία παρίστατο (ἐπόζαρε) γυμνὴ εἰς τὸν ζωγράφον. Τὸ ἀληθὲς ἦτο ὅτι ἐκινεῖτο τὸ χαριτωμένο κλᾶσμα, ἀλλὰ, κεφαλιωμένον δὲν ἤθελε νὰ τὸ παραδεχθῇ. Πολὺ ἀφωσιωμένη ἄλλως τε καὶ πολὺ τιμία. Ὁ ζωγράφος τὴν εἶχεν εὕρει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, πεὸ πολλοῦ, ἤτις εἶχε ζητήσει τὴν ἄδειαν νὰ ζωγραφήσῃ τὸ τριανταφυλλί κεφάλι της ἕνα κεφαλάκι ἐκφραστικώτατον, καὶ ἡ μικρὰ ἐπροθυμοποιήθη νὰ τοῦ τὸ παραχωρήσῃ μὲ ἕνα κομματάκι λαιμόν. Μετὰ τὸν λαιμὸν ἦλθεν ὁ βραχίων, μεθ, ἕ α βράδυ, ἡ κνήμη. Ἐπὶ τέλους ὁ ζωγράφος, εὐχαριστηθεὶς ἀπὸ τὰ δείγματα αὐτὰ τοῦ σώματός της, τὴν ἐκῆρεν ὁλόκληρον εἰς τὴν Γαλλίαν, ὑποσχεθεὶς εἰς αὐτὴν χρήματα πολλὰ, ἀργότερα, μετὰ πολλὰ ἔτη, ὅταν θὰ ἤρχοντο τὰ πλούτη καὶ οἱ ρευματισμοί.

Τὰ πλούτη δὲν ἦλθον· ἀλλ' ἡ Ἰλόνα ἔμεινεν. Ὁ ζωγράφος δὲν ἠμποροῦσε νὰ τῆς πληρώσῃ τὰς στάσεις της. Ἐν τούτοις, ἐκείνη παρίστατο καὶ ἦσαν ἤδη τρία ἔτη. Ὁ ζωγράφος ὅλῳ καὶ Ἰλόνας ἐζωγράφιζεν εἰς τὰ ἔργα του. Ὅλαι αἱ γυναῖκές του εἶχαν τὸ κεφάλι τῆς Ἰλόνας, ὅλοι οἱ ἄνδρες του καὶ ὅλα τὰ παιδιά του εἶχαν κάτι ἀπὸ τὴν Ἰλόναν. Καὶ ἕνας σκύλος ἀκόμη τὸν ὁποῖον εἶχε ζωγραφίσει εἰς μίαν εἰκόνα, ὡμοίαζε τῆς Ἰλόνας, κατὰ τὴν γνώμην ἑνὸς συναδέλφου του. Εἶχαν γείνει ἀχαπηνοὶ σύντροφοι καὶ τίποτε περισσότερον. Ὁ ζωγράφος ἦτο ἀπὸ τοὺς καλλιτέχνας ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν τὰς γυναῖκας μόνον τὴν πρώτην φορὰν ποῦ τὰς βλέπουν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰλόναν, ἄγνωστον τί ἐσκέπτετο. Ἦτο μυστηριώδες τὸ πῦρ μὲ τὸ ὁποῖον ὡμίλει ὅταν ἐθίγετο τὸ ζήτημα τοῦ ἔρωτος.

Λοιπὸν τὸ πρότυπον ἔλεγεν ἀκόμη εἰς τὸν καλλιτέχνην: «νά, δὲν κουνιέμαι» ὅταν ἐκτύπησεν αἴφνης τὸ κουδοῦνι. Ἀμέσως ἡ Ἰλόνα ἐκρύφθη μέσα εἰς ἕνα παραβὰν καὶ ὁ ζωγράφος ἐπῆγε ν' ἀνοίξῃ.

Ἦτον ἕνας κύριος φαλακρὸς καὶ πολὺ καλοντυμένος σὺ πσριουσία πρεσωπο ποιουμένη». Ἐκλέφθη ὁ ζωγράφος. Πράγματι αὐτὸ ἦτο. Καὶ ὁ καλλιτέχνης ἐκάλπασε πρὸς τὸ παραβὰν τραγῳδῶν τὴν Μασαλιώτιδα, μετὰ μισὴν ὥραν:

— Μιὰ παραγγελιὰ, Ἰλόνα. Αὐτὸς ὁ κύριος μοῦ παρήγγειλε μιὰ εἰκόνα.

— Τί θέμα;

— Τὴν ἄπιστον σύζυγον. Πέντε χιλιάδες φράγκα!

Καὶ μὲ φωνὴν διακοπτομένην ἀπὸ τὴν χαρὰν του, ὁ Ζωγράφος ἔδωκεν ἐξηγήσεις:

— Ναί, θέλει ἕνα μεγάλο κάδρο, εἰς φυσικὸ μέγεθος, μίαν γυναῖκα γυμνὴν, δολοφονημένην ἐπάνω εἰς τὸ πάτωμα μὲ ἕνα μαχαῖρι ἀνάμεσα στοὺς μαστούς. Ἀπ' ὀπίσω ὁ σύζυγος, αἱματωμένος, ἀλλ' ἀξιοπρεπὴς, πρόκειται νὰ πάῃ νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν δικαιοσύνην. Κάποιος ζηλιάρης θὰ εἶνε καὶ στοιχηματίζω ὅτι θέλει νὰ βάλῃ αὐτὴν τὴν εἰκόνα στὸν ἀμφιθάλαμον (μπουδουὰρ) τῆς γυναικός του.

Ἡ Ἰλόνα ἐπήδησεν ἀπὸ εὐχαρίστησιν. Καὶ ἀμφότεροι φλύαροι, γελαστοί, εὐδαίμονες διέκοψαν τὴν ἐργασίαν των καὶ ἔπλαττον ὄνειρα. Ἀλήθεια, θὰ ἐγίνετο ἓν ἀριστούργημα. Θὰ τὸ ἐστελλαν στὴν Ἔκθεσιν καὶ ὡρισμένως θὰ ἐβραβεύετο. Πῶς θὰ ἐξύνιζαν τὰ μοῦτρα οἱ συνάδελφοι! πῶς θὰ ἔχασκεν τὸ πλῆθος τὰς Κυριακάς! Καὶ μαζὶ μὲ τὰς πέντε χιλιάδας φράγκα νὰ καὶ τὸ μετάλλιον!

— Ἐ! δὲν ἀρχίζομε κιόλας; εἶπεν ἡ Ἰλόνα ἐνθουσιασμένη. Νὰ, ἔτσι νὰ σταθῶ... φαρδειὰ πλατειὰ, μὲ τὰ μάτια ἀναποδογυρισμένα. Καλὰ δὲν εἶμαι ἔτσι;

Ὁ ζωγράφος ἐγέλασε.

— Ἀ, μπᾶ! δὲν κάνεις καλὰ τῆς πεθαμένες, ἀπήντησε. Εἶσαι παχειὰ καὶ ροδοκόκκινη καὶ δὲ στέκει. Χρειαζομαι μιὰ γυναῖκα κιτρινιάρα.

Ἡ Ἰλόνα ἀνωρθώθη μὲ ἕνα ρῖγος.

— Μπᾶ; εἶπεν. Ὥστε θά...

— Τί θά;...

— Θὰ πάρῃς ἄλλη γυναῖκα, ἡ ὁποία θὰ....θὰ γυμνωθῇ ἐμπρός σου;

Νέος γέλως ἐπέταξε μέσα εἰς τὸ ἐργαστήριον.

— Βέβαια θὰ πάρω! Γιατί; μήπως...

Ἀλλ' ἐστάθη ἄναυδος. Τὰ μάτια τῆς Ἰλόνας τὸν ἐτρόμαξαν.

Πέρασ' ἐκείνη ἡ ὥρα. Ἡ Ἰλόνα δὲν ἀνέφερε πλέον περὶ τῆς «Ἀπίστου Συζύγου». Ὁ ζωγράφος, χωρὶς πρότυπον, ἐχνογράφησεν ἐκ τοῦ προχείρου ἕνα σχέδιον ἐπάνω εἰς τὸν πίνακα. Εἰς τὸ σχεδιάγραμμα αὐτὸ ἡ φονευθεῖσα παρίστατο ἐξαπλωμένη ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ πλευροῦ, μὲ τὸ κεφάλι ριμμένον ὀπίσω.

Ἡ Ἰλόνα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ ἐπλάτζε χωρὶς νὰ λέγῃ τίποτε.

Μίαν ἡμέραν—ἦτον Ἰανουάριος—ἡ κόρη εἶδε τὸν ζωγράφον κ' ἐπῆγε στὸ σπίτι μαζὶ μὲ μίαν γυναῖκα ὠχράν, μὲ μεγάλα μαῦρα μάτια. Τῆς ἤλθε νὰ λιποθυμήσῃ. Ἡ ὠχρὰ νέα, βραδέως, ἔλυσε τὸν κορσέ της.

— Ἀ! ὄχι! φωνάζει ἡ Ἰλόνα, γονατίζουσα, μὲ ἑνωμένα χέρια, ἐμπρὸς εἰς τὸν ζωγράφον.

Ἔκειτα βλέπουσα τὴν ἐκπληξιν τὴν ὁ ποίαν ἐπροξένει, ἐσηκώθη, ἀπειλητική, καὶ ἀπευθυνομένη εἰς τὴν ξένην ἐφώναξε.

— Νὰ φύγετ' ἀπὸ δῶ! Νὰ φύγετε γρήγορα! Ἀκοῦτε ποῦ σᾶς μιλῶ;

Ἔντρομος, ἡ ὠχρὰ γυναῖκα ἐξῆλθεν. Ὁ ζωγράφος, δυσανασχετῶν ἐκύτταξε τὴν κόρην.

— Καὶ ἂν σοῦ πῶ ὅτι σ' ἀγαπῶ; ἐφώνεξε μὲ λυγμοὺς ἐκείνη.

Ὁ ζωγράφος ἀνεκήρυξεν.

— Ὦ διάβολε! εἶπε.

Καὶ ἐκράτησε μακρὰ σιωπή.

Ἡ Ἰλόνα ἠνόησεν ὅτι δὲν ἠγαπᾶτο.

— Μὰ νὰ σοῦ πῶ, παιδί μου, εἶπεν ἐπὶ τέλους ὁ ζωγράφος, εἶνε γελοῖον αὐτὸ ποῦ ἔκαμες, τὸ ξέρεις ἢ ὄχι;

— Πρέπει νὰ τὸ ἀρχίσω τὸ ἔργον. Καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸ κάμω μὲ σένα ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ. Κι' ἐπὶ τέλους τί σὲ μέλλει, ἂν ἴδω καὶ ἄλλες γυναῖκες γυμνές;

— Τί μὲ μέλλει! ἐξερχήθη ἡ Ἰλόνα.

Ὁ ζωγράφος ἔπαυσε πάλιν πρὸ τῆς ἀγρίας λάμψεως τῶν ὀφθαλμῶν της, τῶν ἀλλοκότων ὀφθαλμῶν της, τῶν διαπεραστικῶν ὀφθαλμῶν της, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ ἔρως, ἕνας ἄγριος ἔρως, τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος δὲν ὑπώπτευεν, ἔθετε· ἀκτῖνας ὀξείας σὰν μαχαίρια.

Ἡ Ἰλόνα ἔτρεμε σύσσωμος. Δίχνης ὅμως ἐπροσύνθη καὶ συνεσταλμένα:

— Καὶ ἂν γείνω κίτρινη. . ὅπως αὐτὴ ἡ γυναῖκα;

— Πότε μάλιστα.

— Ἐ! περ'μενε ἕως αὔριο δέχεσαι; Μόνον ἕως αὔριο καὶ θὰ ἰδῇς.

Ὁ ζωγράφος ἐδέχθη.

Ἡ Ἰλόνα ἐξῆλθε τότε, μεθ' ἐδγῆκε εἰς τοὺς ὁμιχλώδεις δρόμους. Ἐμβῆκεν εἰς φαρμακεῖα καὶ ἐζήτησεν ἀφελέστατα φάρμακα διὰ νὰ κάμῃ ἕνα χρῶμα κίτρινον καὶ τραγικόν. Ἐδοκίμασε πολλὰ τῶν ὁποίων τὸ ἀποτέλεσμα ἔμελλε νὰ εἶνε ἀκαριαῖον. Ἀλλὰ τίποτε δὲν ἔκαμεν. Ἐκλαυσε μίαν ὥραν, δύο, ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα, πλάττουσα ὄνειρα. Τὸ πρωὶ ἐκυττάχθη εἰς τὸν καθρέπτην Τὸ πρόσωπόν της ἦτον ἀκόμη δροσερὸν καὶ ρόδινον. Μετεχειρίσθη μέσα βάρβαρα, ἡμιζόμενα ὡς δραστήρια κατὰ τῆς ἐνσαρκίας καὶ ἐνεδυνάμωσε τὰς ἐντριβάς της μὲ ὀλίγας δεήσεις πρὸς τοὺς ἁγίους καὶ τοὺς διαβόλους. Τίποτε: ἐξηκολούθει νὰ μένῃ ἀνθηρά. Ἐπὶ τέλους τὴν ἔκλασε ἕνας πονοκέφαλος, ὁ ὁποῖος τὴν ἔκαμε νὰ κοκκινίσῃ σὰν παπαροῦνα.

Ἀπελπισία! Καὶ ἡ ὥρα ἦτο δέκα. Ἔπειτα ἔγεινε δεκάμισι, ἔπειτα ἕνδεκα.

— Ἀχ! ... Ἀχ!...

Διευθύνθη πρὸς τὸ ἐργαστήριον, βραδέως, χωρὶς νὰ συγκρατήσῃ τὰ δάκρυά της. Ἐμβῆκεν, ὁ ζωγράφος ἔλειπεν. Ἐκύτταξε τὸν φριὸν πίνακα, τὸν ἐτοιμασμένον διὰ τὴν «Ἄπιστον Σύζυγον», καὶ παρεκλεύρως τὸ σχέδιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐν ἰχνογράφημα ὑπεκράσινον παρίστα τὰ γυμνὰ μέρη τοῦ σώματος τῆς φονευμένης.

Ἐνδεκάμισυ.

Ἐξεδύθη, ἐξηπλώθη ἐπάνω εἰς τὸν τάπητα, εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν στάσιν καὶ ἐκυττάχθη εἰς ἕνα καθρέπτην ἀπὸ μακρυά.

Ὦ! Φρίκη! Ἦτο κατακόκκινη!

Κτυπᾶ μεσημέρι!

— Ἀχ! Θεέ μου!

— Ἀ! τί εἶν' ἐκεῖνο; Μαχαῖρι: τὸ μαχαῖρι ποῦ θὰ χρειασθῇ διὰ τὴν εἰκόνα, ἐμπηγμένον εἰς τὸ στῆθος τῆς νεκρᾶς.

Ἡ Ἰλόνα ἀνατρίχιασεν ὀλίγον, πολὺ ὀλίγον, μὲ τὴν ἰδέαν ποῦ τῆς ἦλθεν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον τὸ πρόσωπόν της ἐφωτίσθη ἀπὸ θρίαμβον, μὲ ἓν μειδίαμα μακαριότητος.

Τῷ ὄντι, μετὰ μίαν ὥραν, ὁ ζωγράφος τὴν εὗρεν ἰδανικῶς λευκὴν καὶ κάτωχρον εἰς τὴν κατάλληλον στάσιν, πλέουσαν εἰς τὸ αἷμα.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὀδοντοϊατρὸς κ. Ἀλλέξ. Μελισσινὸς ἐπιθυμῶν νὰ φανῇ χρήσιμος τῇ ἀξιοτίμῳ πελατείᾳ του καὶ ἐν γένει πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Ἀθηνῶν, ἐγκαινιάζει ὅλως νέον Ἀμερικανικὸν σύστημα, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ δυνηθῶσι πάντες τοῦ λοιποῦ νὰ ἀπολαύσωσι τῶν εὐεργετημάτων τῆς καλῆς διατηρήσεως καὶ ὑγιεινῆς τοῦ στόματος ἀντὶ δεκαδράχμου (ἀριθ. 10 δρ.) μόνον! συνδρομῆς ἐπὶ ἓν ἔτος.

Ἦτοι καθαρισμὸν τῶν ὀδόντων, ἀνώδυνον ἐξαγωγὴν τῶν τυχὸν ἐφθαρμένων, ἔτι δὲ καὶ τὴν θεραπείαν τῶν νοσημάτων τοῦ στόματος. Ὁ οὕτω ἐγγραφόμενος συνδρομητὴς δύνεται νὰ προσέρχηται ὁσάκις ἐπιθυμεῖ τὰ ἀνωτέρω, εἰς τὸ ὀδοντοϊατρεῖόν μου, ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 36

Αἱ ἐν Εὐρώπῃ τελευταῖαι καὶ τελειότατοι μέθοδοι τῶν διασήμων συφιλιδολόγων Fournier, Finger, Albarau **κ.τ.λ. ἐφαρμόζονται ἀποτελεσματικῶς καὶ μετ' ἄκρας ἐπιτυχίας ἐν τῷ**

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΩ

ΤΩΝ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Δ ΜΑΣΚΟΥ & ΤΟΥΜΠΛΑ

ἔνθα θεραπεύονται ριζικῶς καὶ ἐν βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι ἄνευ ὑποτροπῆς ἡ σύφιλις, ἡ βλεννόρροια ὀξεῖα τε καὶ χρονιωτάτη καὶ τὰ ἕλκη.

Ἐπίσης ἄπαντα τὰ δερματικά.

Ἀπόλυτος ἀσπψία καὶ ἀντισπψία.

139—ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ—139

(Ἐναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης)

Ὧραι ἐπισκέψεως 9—12 π.μ. 2—5 μ.μ.

ΠΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΣΑΙ

Τοὺς οἴνους σας πρὸς παρασκευὴν Κίνας καὶ Κολᾶ ἀγοράζητε παρὰ τῇ ἀποθήκῃ τοῦ γνωστοῦ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οἴνους Β. Πολυκελᾶ περίβολον Βουλῆς ἀριθ. 3. Ἐκτὸς δὲ τῶν οἴνων Σάμου καὶ Κύπρου πρὸς παρασκευὴν Κολᾶ καὶ θὰ εὕρητε καὶ ἐπιτραπεζίους μακρούσκους ἐκ τῶν καλλιτέρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος μέλανας λευκοὺς καὶ ἡμιγλύκους πρὸς 60—80 λεπ' δκᾶ, δοκιμάζοντες πάντες αὐτούς.

Δοίκὸν πάντες καὶ πᾶσαι τοὺς οἴνους σας πρὸς παρασκευὴν Κίνας καὶ Κολᾶ ἀγοράζητε ἀπὸ τὸ νέον κατάστημα τοῦ Β. Πολυκελᾶ περίβολον Βουλῆς ἀριθ. 3.

Θὰ εὕρετε ὡσαύτως Σαλάμια καὶ τυρὸν ζυμωτὸν Κερκύρας.

ΤΑ ΒΡΒΕΥΣΕΝΤΑ ΠΟΔΗΛΑΤΑ!

εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἔκθεσιν τῶν Παρισίων τοῦ 1900. **ἔφθασαν** εἰς τὸ ἐργοστάσιον **Γ. Ν. ΚΟΝΣΟΛΑ** ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 88 καὶ πωλοῦνται μὲ μηνιαίας δόσεις,

Ποδήλατα PFEIL
Ποδήλατα BRENNABOR
Ποδήλατα WANDERER
Ποδήλατα SELECT
Ποδήλατα CBESCENT

Πωλοῦνται καὶ ποδήλατα μεταχειρισμένα στερεὰ πολύ, κατάλληλα δι' ἐνοίκιον καὶ ὅλα τὰ ἐξαρτήματα τῶν ποδηλάτων.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΟΣ & ΛΙΑΝΙΚΟΣ

Ρ. ΦΡΑΓΚΕΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΙΔΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Κηλεπιδέσμων (δεμάτων), Ὀμφαλεπιδέσμων.
Ἀγασπαστήρων (suspensoirs)
Ζωνῶν κοιλίας.
Θερμομέτρων ἰατρικῶν, λουτροῦ καὶ τοίχου.
Κλεισμάτων παντὸς εἴδους.
Περικνημίδων (κάλτσαι) ἐλαστικῶν, καθετήρων, κύστεων πάγου, ψεκαστήρων διαφόρων, στανονομέτρων, διαφόρων εἰδῶν ἐκ καουτσοὺκ, ἤτοι ρογῶν, ὑφασμάτων διὰ κλίνας, ἐμπροσθιλλῶν νηπίων ὡς καὶ γυναικῶν, σωλήνων capots anglais δι' ἄνδρας καὶ διὰ γυναῖκας κτλ., ἰγδίων, χωνίων, δοχείων, mesures, κλπ.
Κυτίων χαρτίνων διὰ φαρμακεῖα καὶ ζαχαροπλαστεῖα (μπομπονιέραι).
Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι καλλιτεχνικῶν καὶ πολυτελῶν κυτίων.

Τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ

Διὰ τὴν χονδρικὴν πώλησιν εἰς τοὺς κ. κ. φαρμακοποιοὺς ὅροι συμφέροντες.—Πωλοῦνται ἐπίσης χονδρικῶς καὶ λιανικῶς παντὸς εἴδους αἰθέρια ἔλαια καὶ χρώματα διὰ ἡδύποτα.

8—ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ—8

(Κάτωθεν αἰθούσης συνεδριάσεων Πρωτοδικείου)

ΟΙ ΠΕΦΗΜΙΣΜΕΝΟΙ ΕΠΙ ΜΕΤΡΩ

Κορσέδες

ΚΟΡΣΕΔΕΣ

ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑ

64 — Ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ.— 64

ΑΝΤΙΦΑΛΑΚΡΙΝΗ

Τὸ ὡραιότερον κόσμημα τοῦ προσώπου καὶ τὸ μεγαλοπρεπέστατον εἶνε αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς.

Ἡ ἀποψίλωσις καὶ μάλιστα ἡ φαλάκρα εἶνε τι φρικωδῶς ἄσχημον διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Εὐτυχῶς κατόπιν πολλῶν πειραμάτων καὶ κόπων πολυετῶν ἐφευρέθη ὑγρὸν ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ καὶ πεπειραμένου φαρμακοποιοῦ Φ. Παπαδοπούλου, ὅπερ ἔχει μόνον προλαμβάνει τὴν κατάπτωσιν τῶν τριχῶν, τὴν τόσον ἀσχημίζουσαν καὶ αὐτὰς τὰς κυρίας καὶ τὴν φοβερὰν φαλάκραν, ἀλλὰ καὶ διατηρεῖ καὶ αὐξάνει τὴν κόμμωσιν τερασείως. Ἐκφύσατε ἂν θέλετε νὰ διατηρήσητε τὴν κόμην σας καὶ νὰ καταστήσετε αὐτὴν ὡραίαν.

Ἐπιτυχία μοναδικὴ καὶ ἐπιστημονική.

Τιμὴ ἑκάστου φιαλιδίου δρ. 8

Διὰ τὰς ἐπαρχίας δρ. 6, διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φ.χ. 6.

ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ

ΜΕ ΕΞΟΓΚΩΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥΣ ΩΜΟΥΣ

Δι' ἄνδρας, γυναῖκας, παιδιά

ΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΤΙΡΑΝΤΑΙ Knickerbocker.

Ἐμποδίζουν τὴν κύρτωσιν τῶν ὤμων. Ὑποβοηθοῦσι τὴν ἐλευθέραν ἀναπνοήν. Τὰς συνιστῶσιν οἱ ἰατροί.

Πωλοῦνται μόνον στοῦ Β. ΚΑΣΔΟΝΗ

Πωλεῖται ἀτμολέβης καινουργὴς 12 ἵππων ὁριζόντιος νεωτάτου συστήματος κατασκευασθεὶς εἰς τὸ ἐν Λονδίνῳ προνομιοῦχον ἐργοστάσιον τοιούτων λεβήτων Conrad Knap Co μετ' ἀτμομηχανῆς καθέτου 8 ἵππων τελειωτάτου συστήματος εἰς συμφέρουσαν τιμήν.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ ὑποδηματοποιείῳ τοῦ κ. Ἰωάννου Χατζηπέτρου ὁδὸς Φιλωνος ἀριθ. 39 ἐν Πειραιεῖ.

ΚΥΡΙΑΙ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΕΝ ΕΝΙ ΛΟΓΩ ΑΤΘΙΔΕΣ

Ὅταν βλέπετε εἰς τὰς αἰθούσας, εἰς τοὺς περιπάτους, εἰς τὰ θέατρα κυρίας ἢ δεσποινίδας νὰ φοροῦν κομψότατα καπέλλα γουστόζα, πλουσιοπάροχα, σκερτζόζα, ζηλευτὰ καὶ μόλον τοῦτο οἰκονομικά, ἔστω πρὸς γνῶσιν σας, ὅτι, ἠγοράσθησαν ἢ παρηγγέλθησαν, εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῆς ἐν Εὐρώκῃ ἐκμαθούσης τὴν τέχνην κ. **Καλομοίρας Βουτσινᾶ Παπαγεωργοπούλου** Ἑδραῖοῦ Λιζιέρη ἀρθ. 5.

Ζητοῦνται ἐργάτριαι πεπειραμέναι.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΥΔΩΡ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ

Πέρνατε τὸ Ὕδωρ Λουτρακίου Δημητρίου Ἀποστολίδου. Εἶνε τὸ μόνον πιστοποιούμενον ὑπὸ τῆς ἐπιτροπίου δημοτ. ἀρχῆς γνήσιον καὶ τὸ ἀληθῶς πρόσφατον, κομιζόμενον καθ' ἑκάστην ἐκ τῆς κεντρικῆς πηγῆς ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Σιδηροδρόμου Π. Α. Π. Ὁδὸς Σταδίου 34 καὶ οὐχὶ 36, καθότι μετωφέρθη ἐκεῖνος ἐκεῖ γείτων Ἐσωτερικῶν.

ΛΑΜΠΡΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΚΑΡΠΟΦΟΡΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Οἱ θέλοντες νὰ πλουτίσουν τὰ περιβόλιά τους ἀπὸ τὰ ἐξῆς καρποφόρα δένδρα ἤτοι, Βερικοκκές, Κερασιές, Ροδακινιές, Ἀχλαδιὲς καὶ Βυσηνιὲς Κων)πόλεως, ἂς ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐν Κηφισσιᾷ (Κεφάλαρι) περιβόλιον τοῦ κ. Σπυρ. Καραουλάνη.

ΝΑ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΟΥΝ ΜΟΝΟΝ ΔΙ ΣΥΡΙΑΙ

ΚΥΡΙΑΙ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ

Μόνον στοῦ Γ. Χάϊδα ὀπισθεν Καπνικαρέας γωνιαῖον ἀριθ. 4 εὑρίσκετε καπέλλα γαρνιρισμένα μὲ γοῦστο ὅλως διόλου ἔκτακτον καὶ μὲ τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

ΟΠΙΣΘΕΝ ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ

γωνιαῖον ἀριθ. 4

ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΣΑΣ!

Κυρίαι!

Ὑφάσματα διὰ τὰ φορέματά σας παντὸς χρώματος καὶ γούστου εἰς Κοστοῦμ καὶ τουλπήχεως θὰ εὕρητε εἰς τὸ Κατάστημα Φ. Δ. Καΐσσα ὁδὸς Ἑρμοῦ 109 σπανία συλλογὴ μεταξωτῶν ὑφασμάτων διὰ γυναικεῖα φορέματα, ἄφθονα Κασμίρια χρωματιστὰ καὶ μαῦρα διὰ Μπέρτας καὶ Ζακέτας, ἑτοίμους μπέρτας καὶ δεκταὶ παραγγελίαι δι' ὁμοίας, καὶ πλεῖστα ἄλλα ὑφάσματα διαφόρων εἰδῶν, πωλοῦνται καὶ **Ρετάλια** εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας των.

Διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς

Ἐκομίσθη μεγάλη συλλογὴ ἀπὸ τίμητα μαῦρα μάλλινα, Κασμίρ δ' ἐκλς, Μερινὸ, Σατὲν μάλλινα, ἀλπαγάδες, Κρέπια μαῦρα μεταξωτὰ τῶν Ἰνδιῶν δι' ἐπανωκαλύμματα ἄπαντα πωλοῦνται μὲ τιμὰς λίαν συμφερούσας. **Μία ἐπίσκεψις εἰς τοῦ Καΐσσα ὁδὸς Ἑρμοῦ 109.**

ΑΓΟΡΑΖΩ

ΤΑ ΕΝ ΧΡΗΣΕΙ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

1.10 τὰ 100 ἕως 1.20

ὡς καὶ τὰ λοιπὰ εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ

Ὧραι ἐργάσιμοι 12—4 μ. μ.

Κ. Δασκαλάκης

19—ὁδὸς Ζήνωνος—19

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΚΡΙΝΟΥ

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΕΞ ΑΙΜΑΤΟΓΟΝΟΥ

PILULES D' HEMATOGONE

Ἀσυγκρίτως ὑπέρτερα τῶν σιδηρούχων καταποτίων Πῆγκ (Pink) **μὴ βαρύνοντα ποσῶς τὸν στόμαχον καὶ τὴν βοελίαν.**

Πωλοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς ἑκείνων.

Ἕκαστον κυτίον δραχ. 2. 25. Τὰ δὲ 6. δραχ. 12

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν τῷ φαρμακείῳ Κρίνου.

Πωλοῦνται εἰς ὅλα νὰ φαρμακεῖα.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΩΝ—ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ—ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΦΟΡΤΟΥΝΑ

ΙΑΤΡΟΥ

Θεραπεύονται ριζικῶς, ἀλανθάστως καὶ ταχέως, ἄκεντα τ' ἀνωτέρω νοσήματα καὶ ἡ χρονιωτάτη βλεννόρροια, διὰ τῶν νεωτάτων καὶ τελειοτάτων ἐργαλείων καὶ θεραπευτικῶν μεθόδων τῶν διασημοτέρων συφιλιδολόγων Fournier, Finger, Guyon, Albarran κλ. ἐφαρμοζομένων μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας ἐν τοῖς Εἰδικοῖς Θεραπευτηρίοις τῆς Εὐρώπης. Ἡ σπερματόρροια καὶ ἀνικανότης ἀποτελεσματικώτατα.

ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ—ΟΡΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Πλήρης ἀντισηψία ἐργαλείων προλαμβάνει τὴν μετάδοσιν τῶν νοσημάτων.

Ὧραι ἐπισκέψεων: 8—11 π.μ. 1—5 μ.μ. 8—9 ἑσπέρας

10 — ΟΔΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ — 10

(Παρὰ τοὺς Ἁγίους Θεοδώρους)

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΦΙΑΛΙΔΙΩΝ ΒΑΖΩΝ, ΙΓΔΙΩΝ

ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΗΕΙΩΝ ΠΟΡΣΕΛΑΝΗΣ

ΕΝ ΟΔΩ ΑΓ. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡ. 25

(ὀπισθεν Ἱεροῦ Χρυσοσπηλαιωτίσσης)

Θ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Συνέστησα φαρμακευτικὴν ἀποθήκην κομίσας τὰ ἄνω εἴδη κατάλληλα διὰ τοὺς κ. κ. Φαρμακοποιοὺς, Ὀδοντοϊατροὺς καὶ ἰατροὺς, παρακαλῶ δὲ ὅπως προμηθεύωνται τὰ εἴδη ταῦτα ἐκ τοῦ καταστήματός μου προερχόμενα ἐκ τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν Ἐργοστασίων καὶ εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Πωλοῦνται ἐπίπλα ἀνεχωρούσης οἰκογενείας εἰς τιμὴν συμφέρουσαν εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγίου Κωνσταντίνου ἀριθ. 14· Ὧραι ἐπισκέψεως 9—12 π. μ. καὶ 3—6 μ. μ.

Τὸ Συμβολαιογραφεῖον τοῦ κ. Εὐθ. Γκορίτσα μετεφέρθη ὑπὸ τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Στέμματος πλατεῖα Λουδοβίκου (Θεάτρου-Τραπέζης).

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

ΜΑΡΙΓΩΣ Ν. ΣΜ